

ANDEREN VERTROOSTEN

Want in hetgeen Hij Zelf, verzocht zijnde, geleden heeft, kan Hij degenen, die verzocht worden, te hulp komen. Hebreeën 2:18

Hoewel onze Heere dus verzoeking moest lijden, leed Hij niet tevergeefs, want door Zijn lijden bleek Hij volmaakt te zijn en geschikt te zijn voor Zijn ambt als Hogepriester voor Zijn volk. Ik wil graag dat u met dit feit uw voordeel doet, want uw hemelse Vader wil ook u zegenen. We kunnen anderen niet vertroosten als we niet zelf vertroost zijn. Ik heb gehoord – en ik weet zeker dat dit waar is – dat er geen betere trooster voor een weduwe is, dan een vrouw die ook haar man verloren heeft. Mensen die geen kinderen hebben en nooit een kind verloren hebben, kunnen erg vriendelijk spreken, maar zij kunnen het gebroken hart van de moeder die zich over het kistje heenbuigt, niet begrijpen. Als uzelf niet hebt meegemaakt wat verzoeking betekent, dan zal uw poging om degene die verzocht wordt te helpen, weinig resultaat hebben. Onze Heere kreeg een zegen door verzoeking te verdragen, en dat kan ook voor u gelden. Broeder, de Heere heeft de bedoeling om van u iemand te maken die gebruikt kan worden als Barnabas: een ‘zoon der vertroosting’. Mijn dierbare zuster, Hij wil van u een moeder in Israël maken, zodat u, als u anderen ontmoet die terneergeslagen zijn, een woord van troost tot hen zult kunnen spreken. Ik denk dat u op zekere dag zult zeggen: ‘Het was het waard om dat verdriet meegemaakt te hebben, want nu ben ik in staat om anderen te troosten.’ Wilt u anderen niet vertroosten als u zelf bevrijd bent? Ik denk het wel. U zult bereid zijn en geoefend in de heilige bedrevenheid van de vertroosting. Stel u er daarom tevreden mee om verzoeking te lijden en zie uit naar de troostende vrucht die dit alles in u zal voortbrengen.

